

gere, at det er forældrene, der skal bestemme, hvordan deres børn skal opdrages. Det skal fremover være staten.

Kl. 14.45

Jeg vil bare gerne høre, hvornår det her skift er sket hos de Konservative, at man synes, at det, som forældre og familier skal kunne bestemme over, er indholdet i madpakken, mens staten skal overtage ansvaret for at bestemme, hvordan vores børn skal opdrages, hvilke værdier det er, vores børn skal opdrages med, og hvem det er i det danske samfund, vi skal opdrages til at føle samhørighed med.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg synes, det er en ret voldsom overfortolkning af lige præcis det lovforslag, der ligger her, og de formålsparagraffer, der er i det. Jeg tror egentlig, alle her i Folketinget er enige om, at trivsel, udvikling og læring er helt centrale ting også for børn i vores dagtilbud. Det kunne være interessant at høre, om det forholder sig anderledes.

Det er jo ikke sådan, at vi går ned og detailstyrer hver enkelt institution med hensyn til, hvordan de skal opdrage børnene, og den påvirkning, når det gælder værdier og normer, er jo først og fremmest familiernes ansvar. Det er der heller ikke noget modsætningsforhold til i relation til det lovforslag, vi har her.

Når man bagatelliserer hele spørgsmålet om forældreansvar i relation til madordninger med, at forældreansvaret er lig med, at man smører leverpostejmaden, er det jo en grov negligering af de mennesker, som selv kan og bør sørge for, at deres børn får sund mad hver eneste dag.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Altså, jeg ville være vældig, vældig glad, hvis mine børn hver dag fik et sundt, godt måltid mad, og jeg har stor tiltro til, at det er sådan nogle opgaver, vi godt kan løse i fællesskab. Derimod vil jeg meget gerne have mig frabedt, at staten skal ind og bestemme, hvilket samfund mine børn skal opdrages til at føle samhørighed med, som der står i lovforslaget.

Jeg vil gerne have lov til selv at påvirke mine børn, selv at opdrage mine børn og vælge, at de skal føle samhørighed med et samfund, der lægger stor vægt på ligestilling, et samfund, der lægger stor vægt på frihed, og dermed ikke det samfund, hvor De Konservative i øjeblikket sidder med i et flertal. Jeg har absolut ikke lyst til,

at mine børn skal opdrages til at føle samhørighed med det samfund, vi har i øjeblikket, hvor det er de stærkes ret, der gælder, og hvor man er på vej væk fra retsstaten.

Jeg synes, det er ganske alvorligt, hvis ikke vi kan få et svar fra De Konservative på, hvorfor man mener, at staten skal ind og blande sig i opdragelsen af vores børn. Hidtil har vi haft retten til at lave frie børnehaver, hvor vi kunne vælge, hvilke principper og værdier vi lagde til grund. Det har været en grundsten i den frihed, som vi har opfattet at vi havde i Danmark. Hvad er grunden til, at De Konservative ikke længere mener, vi skal have den frihed?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nu deler jeg naturligt nok ikke det synspunkt, som fru Line Barfod har, om, hvordan det danske samfund nu engang ser ud. Jeg synes faktisk, at hvis man kigger ud, ser det ganske godt ud – undtagen når der er optøjer på Nørrebro. Jeg synes, vi har et godt samfund, hvor vi understøtter de allersvageste. Så den pointe kører jeg altså ikke med på, at det skulle stå så sløjt til i samfundet.

Hvis fru Line Barfod har nogle værdier, som strider mod de ting, der står her i formålsparagraffen – jeg kunne da godt tænke mig at høre om dem, det ville da være ganske interessant – så har fru Line Barfod jo også det overordnede ansvar for at viderebringe de værdier til sine børn.

Men det betyder jo ikke, at vi ikke skal opdrage børnene til at kunne begå sig i det danske samfund, altså her, hvor vi reelt er.

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Nu står ordføreren og nævner – igen og igen – trivsel som en meget central ting. Men i alle de seneste undersøgelser, der er lavet om børns trivsel, viser det sig jo, at det, mange børn mangler i hverdagen, er synlige og nærværende voksne. Nu har vi jo institutionaliseret omsorgen i det her land, men de mangler altså synlige og nærværende voksne.

Synes ordføreren ikke, det ville være ret oplagt, hvis man skulle komme med nogle visioner for børns trivsel, at se på, at skattestop og kommunalreform har betydet nedskæringer utrolig mange steder ude i kommunerne netop på børnenepasningsområdet, og at det måske ville være en idé at lave en politik, der fremmede, at børn